

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1974 Nr. 184

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk
België en het Groothertogdom Luxemburg inzake het overnemen
van strafvervolgingen,
(met bijlage);
Brussel, 11 mei 1974*

B. TEKST

**Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom
Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden
inzake het overnemen van strafvervolgingen**

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Bezielde door de wens de samenwerking tussen de drie Staten op strafrechtelijk gebied uit te breiden;

Overwegende dat op het gebied van deze samenwerking reeds voortgang is geboekt door het Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken, ondertekend te Brussel op 27 juni 1962, en door het Verdrag inzake de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in strafzaken, ondertekend te Brussel op 26 september 1968;

Overwegende dat het van belang is deze samenwerking hechter te maken door tussen de drie Staten te voorzien in een procedure inzake de overname van strafvervolgingen, die het mogelijk maakt in een Staat strafrechtelijk op te treden tegen de in een andere Staat gemaakte inbreuken op normen die daar door de strafwet worden beschermd;

Gelet op de adviezen van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad van 2 juni 1972 en 30 november 1973,

Hebben besloten tot dat doel een Verdrag te sluiten en hebben tot hun Gevolmachtigden benoemd:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

Zijne Excellentie de Heer H. VANDERPOORTEN,
Minister van Justitie;

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg:

Zijne Excellentie de Heer Eug. SCHAUS,
Vice-Minister-President, Minister van Justitie;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie de Heer A. A. M. van AGT,
Vice-Minister-President, Minister van Justitie;

**Traité entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché
de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas
sur la transmission des poursuites**

Sa Majesté le Roi des Belges,

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg,

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

Animés du désir de développer la coopération entre les trois Etats dans le domaine répressif;

Considérant les progrès déjà réalisés dans la voie de cette coopération par le Traité d'extradition et d'entraide judiciaire en matière pénale, signé à Bruxelles le 27 juin 1962, et par le Traité sur l'exécution des décisions judiciaires rendues en matière pénale, signé à Bruxelles le 26 septembre 1968;

Considérant qu'il importe de parfaire cette coopération en organisant entre les trois Etats une procédure de transmission des poursuites qui permette de réprimer dans un Etat les infractions aux normes d'un autre Etat qui y sont protégées par la loi pénale;

Vu les avis émis les 2 juin 1972 et 30 novembre 1973 par le Conseil interparlementaire consultatif de Benelux,

Ont décidé de conclure un Traité à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, à savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence Monsieur H. VANDERPOORTEN,
Ministre de la Justice;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg:

Son Excellence Monsieur Eug. SCHAUS,
Vice-Président du Gouvernement, Ministre de la Justice;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence Monsieur A. A. M. van AGT,
Vice-Premier Ministre, Ministre de la Justice;

Die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Wanneer iemand een feit heeft begaan waarvoor hem een straf of maatregel kan worden opgelegd volgens de strafwet van een Verdragsluitende Staat, kan die Staat aan een andere Verdragsluitende Staat verzoeken een strafvervolgning tegen hem in te stellen:

- a) indien hij zijn vaste woon- of verblijfplaats in die andere Staat heeft;
- b) indien hij aldaar in hoofdzaak zijn beroep of bedrijf uitoefent;
- c) indien hij aldaar voor een ander feit wordt vervolgd, of er een straf of maatregel ondergaat die hem voor een ander feit is opgelegd.

2. Indien zich reeds een burgerlijke partij heeft gevoegd, kan het instellen van een strafvervolgning aan een andere Verdragsluitende Staat alleen worden verzocht met instemming van die partij, of krachtens een beslissing van de rechter waarbij wordt vastgesteld dat het belang van een goede rechtsbedeling de vervolging in die Staat eist.

Artikel 2

1. Hij die een feit heeft begaan als bedoeld in artikel 1, kan deswege slechts dan in een andere Verdragsluitende Staat worden vervolgd, indien hem volgens de strafwet van die Staat een straf of maatregel kan worden opgelegd voor dat feit, of voor het overeenkomstige feit, vermeld op de bij dit Verdrag gevoegde lijst.

2. Aan de in het eerste lid gestelde voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan, wanneer aan de verdachte een straf of maatregel zou kunnen worden opgelegd, indien hij het feit had begaan op het grondgebied van de andere Staat.

3. Is het feit begaan ten aanzien van een tot de openbare dienst van een andere Verdragsluitende Staat behorende persoon, instelling of zaak, dan wordt het in de aangezochte Staat beschouwd als te zijn begaan ten aanzien van een overeenkomstige – tot de openbare dienst van die Staat behorende – persoon, instelling of zaak.

Artikel 3

1. Een overeenkomstig de artikelen 6 en 7 gedaan verzoek tot strafvervolgning wordt ingewilligd, behalve in de gevallen voorzien in de volgende leden van dit artikel.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I

Dispositions générales

Article 1er

1. Lorsqu'une personne a commis un fait pour lequel une peine ou mesure peut lui être appliquée selon la loi pénale d'un Etat contractant, celui-ci peut demander à un autre Etat contractant d'exercer la poursuite:

- a) si la personne en cause réside dans cet autre Etat;
- b) si elle y exerce son activité professionnelle principale;
- c) si elle y est poursuivie pour un autre fait ou y subit une peine ou mesure prononcée pour un autre fait.

2. S'il y a eu constitution de partie civile, l'exercice de la poursuite ne peut être demandée à un autre Etat contractant qu'avec l'assentiment de la partie civile ou en vertu d'une décision du juge constatant qu'une bonne administration de la Justice exige que la poursuite soit exercée dans cet Etat.

Article 2

1. La personne qui a commis un fait visé à l'article 1er ne peut être poursuivie dans un autre Etat contractant que si, selon la loi pénale de cet Etat, une peine ou mesure peut lui être appliquée pour ce fait ou pour le fait correspondant mentionné sur la liste annexée au présent Traité.

2. La condition prévue à l'alinéa 1er est réputée réalisée lorsqu'une peine ou mesure pourrait être appliquée à cette personne si celle-ci avait commis le fait sur le territoire de cet Etat.

3. Si le fait a été commis à l'égard d'une personne, d'une institution ou d'une chose de caractère public d'un autre Etat contractant, il sera considéré dans l'Etat requis comme ayant été commis à l'égard d'une personne, d'une institution ou d'une chose correspondant, dans ce dernier Etat, à celle qui est l'objet de l'infraction.

Article 3

1. Toute demande de poursuite faite conformément aux articles 6 et 7 doit être acceptée, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants du présent article.

2. Het verzoek wordt afgewezen:
 - a) indien niet is voldaan aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 1 en 2;
 - b) indien over het feit onherroepelijk is beslist in een Verdragsluitende Staat;
 - c) indien ten aanzien van het feit in een derde Staat een onherroepelijke beslissing is genomen waarbij noch een straf noch een maatregel is opgelegd;
 - d) indien ten aanzien van het feit in een derde Staat een onherroepelijke beslissing is genomen waarbij een straf of een maatregel is opgelegd, en de dader die straf, dan wel die maatregel, ondergaat, deze reeds heeft ondergaan of daarvan is vrijgesteld.
3. Het verzoek kan worden afgewezen:
 - a) indien het feit van politieke aard is;
 - b) indien het een militair delict betreft;
 - c) indien het feit buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is begaan;
 - d) indien de verdachte niet de nationaliteit van een van de Verdragssluitende Staten bezit en hij ten tijde van het begaan van het strafbare feit noch zijn vaste woon- of verblijfplaats op het grondgebied van een van die Staten had, noch aldaar in hoofdzaak zijn beroep of bedrijf uitoefende;
 - e) indien de vervolging in de aangezochte Staat niet tot een beslissing op tegenspraak kan leiden.
4. Indien na inwilliging van het verzoek blijkt dat een grond voor afwijzing bestaat, kan deze inwilliging worden ingetrokken indien het gaat om een der gronden vermeld in het derde lid. Betreft het een der in het tweede lid vermelde gronden, dan moet de inwilliging alsnog worden ingetrokken.
5. De inwilliging kan niet meer worden ingetrokken wanneer ten gevolge daarvan:
 - a) in de aangezochte Staat onherroepelijk over het feit is beslist;
 - b) de zaak aldaar ter terechtzitting aanhangig is gemaakt of tot een gerechtelijk vooronderzoek heeft geleid, tenzij blijkt van het bestaan van een grond tot afwijzing als vermeld in lid 2 of in lid 3, sub e).

Artikel 4

De verzoekende Staat kan zijn verzoek intrekken tot het tijdstip waarop de aangezochte Staat hem kennis heeft gegeven van zijn beslissing op het verzoek.

2. La demande doit être refusée:

- a) si les conditions prévues par les articles 1 et 2 ne sont pas remplies;
- b) si le fait a été l'objet d'une décision définitive dans un Etat contractant;
- c) si le fait a été l'objet dans un Etat tiers d'une décision définitive ne prononçant ni peine, ni mesure;
- d) si le fait a été l'objet dans un Etat tiers d'une décision définitive prononçant une peine ou une mesure et si l'intéressé subit la peine ou la mesure, l'a déjà subie ou en est dispensé.

3. La demande peut être refusée:

- a) si le fait revêt un caractère politique;
- b) s'il s'agit d'une infraction militaire;
- c) si le fait a été commis hors du territoire de l'Etat requérant;
- d) si l'intéressé n'est pas un ressortissant d'un des Etats contractants et n'avait pas sa résidence ou n'exerçait pas ses activités professionnelles principales sur le territoire d'un de ces Etats au moment où le fait a été commis;
- e) si la poursuite exercée dans l'Etat requis ne permet pas d'aboutir à une décision contradictoire.

4. Si l'existence d'une cause de refus apparaît après l'acceptation de la demande, cette acceptation peut être retirée s'il s'agit d'une des causes énumérées à l'alinéa 3; elle doit l'être s'il s'agit d'une des causes énumérées à l'alinéa 2.

5. L'acceptation ne peut plus être retirée, lorsqu'à la suite de celle-ci:

- a) il a été statué définitivement sur le fait dans l'Etat requis;
- b) l'affaire y a été soumise à une juridiction de jugement ou y fait l'objet d'une instruction, sauf si l'une des causes de refus énumérées à l'alinéa 2 ou celle prévue à l'alinéa 3 sous e) se révèle.

Article 4

L'Etat requérant peut retirer sa demande jusqu'au moment où l'Etat requis lui a notifié sa décision sur cette demande.

Artikel 5

Behoudens het bepaalde in artikel 15, beperkt dit Verdrag niet de bevoegdheid van de Verdragsluitende Staten op het gebied van de strafvordering tot het instellen van strafvervolgingen overeenkomstig hun nationale wet.

HOOFDSTUK II

Verzoek tot strafvervolging

Artikel 6

1. Het verzoek tot strafvervolging en alle voor de toepassing van dit Verdrag benodigde mededelingen worden hetzij door de Minister van Justitie van de verzoekende Staat toegezonden aan diens ambtgenoot van de aangezochte Staat, hetzij, indien de Regeringen van die Staten aldus hebben besloten, door de rechterlijke autoriteiten van de verzoekende Staat rechtstreeks gericht tot die van de aangezochte Staat. Het hier bepaalde is van overeenkomstige toepassing op mededelingen van de aangezochte Staat aan de verzoekende Staat.

2. De mededeling en het verzoek tot aanhouding, voorzien in artikel 13, tweede lid, kunnen worden gedaan door tussenkomst van het centrale nationale bureau van de «Organisation Internationale de Police Criminelle (Interpol)».

Artikel 7

Het verzoek tot strafvervolging wordt schriftelijk gedaan en vermeldt de datum waarop het tot de aangezochte Staat wordt gericht. Het gaat vergezeld van het oorspronkelijke strafdossier of van een stel gewaarmerkte afschriften van de daartoe behorende stukken.

Artikel 8

De bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat kunnen, des-geraden, aan de verzoekende Staat om aanvullende inlichtingen vragen en voor de toezending daarvan een termijn stellen.

Artikel 9

De autoriteiten van de aangezochte Staat geven aan die van de verzoekende Staat onverwijld schriftelijk kennis van hun beslissing op het verzoek. Zij lichten hen tevens in omtrent het aan de zaak gegeven gevolg.

Artikel 10

1. Elk der Verdragsluitende Staten kan op het tijdstip van ondertekening of neerlegging van zijn akte van bekrachtiging in een tot de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie gerichte verklaring eisen dat de met het oog op de toepassing van dit Verdrag

Article 5

Sans préjudice aux dispositions de l'article 15, la compétence des Etats contractants, telle qu'elle est instituée par leur législation interne en matière de poursuite, n'est pas limitée par le présent Traité.

CHAPITRE II

Demande de poursuite

Article 6

1. La demande de poursuite ainsi que toutes les communications nécessaires à l'application du Traité sont adressées, soit par le Ministre de la Justice de l'Etat requérant au Ministre de la Justice de l'Etat requis, soit directement par les autorités judiciaires de l'Etat requérant à celles de l'Etat requis, si les Gouvernements intéressés en décident ainsi. Il en est de même pour les communications que l'Etat requis adresse à l'Etat requérant.

2. La communication et la demande d'arrestation visées à l'article 13, alinéa 2, peuvent être faites à l'intervention du bureau central national de l'Organisation Internationale de Police Criminelle (Interpol).

Article 7

La demande de poursuite est formulée par écrit et mentionne la date à laquelle elle est adressée à l'Etat requis. Elle est accompagnée de l'original ou d'une copie certifiée conforme du dossier pénal.

Article 8

Il est loisible aux autorités compétentes de l'Etat requis de solliciter de l'Etat requérant des informations complémentaires et de fixer, s'il échet, un délai pour leur transmission.

Article 9

Les autorités de l'Etat requis notifient leur décision au sujet de la demande, sans délai et par écrit, à celles de l'Etat requérant. Elles les informent de la suite donnée à l'affaire.

Article 10

1. Chacun des Etats contractants peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, par déclaration adressée au Secrétaire général de l'Union économique Benelux, exiger que les documents transmis en vue de l'application du présent

toegezonden stukken vergezeld gaan van een vertaling in een der door hem genoemde officiële talen van de Benelux Economische Unie, danwel zich de mogelijkheid voorbehouden een zodanige vertaling te eisen.

2. Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie bepaalt bij beschikking in welke gevallen en op welke voorwaarden deze vertaling door het Secretariaat-Generaal kosteloos kan worden verzorgd.

Artikel 11

De, met het oog op de toepassing van dit Verdrag overgelegde stukken zijn vrijgesteld van elke legalisatie of soortgelijke formaliteit.

Artikel 12

De Staten zien wederzijds af van terugvordering van de uit de toepassing van dit Verdrag voortvloeiende kosten.

HOOFDSTUK III

Voorlopige maatregelen

Artikel 13

1. Wanneer een Verdragsluitende Staat overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag een verzoek tot strafvervolging heeft gericht tot een andere Verdragsluitende Staat, kan de aangezochte Staat, zodra het verzoek en het strafdossier zijn ontvangen en totdat aan de verzoekende Staat kennis is gegeven van de beslissing op dat verzoek, overgaan tot de onmiddellijke aanhouding van de verdachte, indien een bevel tot aanhouding of enige andere titel tot vrijheidsbeneming in de verzoekende Staat van kracht is en de wetgeving van de aangezochte Staat de voorlopige hechtenis toelaat in een geval als dat waarin het verzoek tot strafvervolging is gedaan.

2. Wanneer een Verdragsluitende Staat aan een andere Verdragsluitende Staat heeft aangekondigd een verzoek tot strafvervolging tot hem te zullen richten, kan die andere Staat, in dringende gevallen, op verzoek van de eerstbedoelde Staat overgaan tot de aanhouding van de verdachte, indien voor het overige is voldaan aan de in het vorige lid gestelde voorwaarden. Dit laatste verzoek dient melding te maken van het bestaan van een bevel tot aanhouding of enig ander stuk met dezelfde rechtskracht, afgegeven volgens de in de verzoekende Staat wettelijk voorgeschreven vormen, gegevens te behelzen aangaande aard, tijd en plaats van het feit waarvoor strafvervolging zal worden verzocht, alsmede een zo nauwkeurig mogelijk signalement van de verdachte. Voorts dient een beknopte beschrijving te worden gegeven van de verdere omstandigheden van de zaak.

Traité soient accompagnés d'une traduction dans celle des langues officielles de l'Union économique Benelux qu'il désigne ou se réserve la faculté d'exiger une telle traduction.

2. Le Comité de Ministres de l'Union économique Benelux détermine par décision les cas et les conditions dans lesquels cette traduction pourra être effectuée, sans frais, par le Secrétariat général.

Article 11

Les documents transmis en vue de l'application du présent Traité sont exempts de toute législation ou formalité analogue.

Article 12

Les Etats renoncent de part et d'autre à toute réclamation pour la restitution des frais résultant de l'application du présent Traité.

CHAPITRE III

Mesures provisoires

Article 13

1. Lorsqu'un Etat contractant a adressé une demande de poursuite à un autre Etat contractant conformément aux dispositions du présent Traité, l'Etat requis peut, dès réception de la demande et du dossier pénal, et jusqu'à ce qu'il ait notifié sa décision sur cette demande à l'Etat requérant, procéder à l'arrestation immédiate de l'inculpé s'il existe un mandat d'arrêt ou tout autre titre de détention dans l'Etat requérant et si la législation de l'Etat requis autorise la détention provisoire dans le cas faisant l'objet de la demande de poursuite.

2. Lorsqu'un Etat contractant a annoncé à un autre Etat contractant son intention de lui adresser une demande de poursuite, cet autre Etat peut, en cas d'urgence et à la demande du premier Etat, procéder à l'arrestation de l'inculpé dans les conditions prévues à l'alinéa précédent. Cette dernière demande doit indiquer l'existence d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, délivré dans les formes prescrites par la loi de l'Etat requérant et mentionner l'infraction pour laquelle la poursuite sera demandée, le temps et le lieu où elle a été commise, ainsi que le signalement aussi précis que possible du prévenu. Elle doit également contenir un exposé succinct des circonstances de l'affaire.

3. Aanhouding ingevolge de voorgaande leden van dit artikel geschiedt overeenkomstig de wet van de aangezochte Staat; die wet bepaalt in welke gevallen de verdachte in vrijheid kan worden gesteld.
4. Een vrijheidsbeneming, uitsluitend gegrond op het eerste en tweede lid, eindigt:
 - a) wanneer de titel tot vrijheidsbeneming in de verzoekende Staat niet meer ten uitvoer kan worden gelegd;
 - b) indien, in het geval bedoeld in het tweede lid, de aangezochte Staat binnen 18 dagen na de aanhouding niet in het bezit is gekomen van het verzoek tot strafvervolgning en van de stukken bedoeld in artikel 7.

Artikel 14

1. Wanneer een Verdragsluitende Staat overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag een verzoek tot strafvervolgning heeft gericht tot een andere Verdragsluitende Staat, kan de aangezochte Staat, zodra het verzoek en het strafdossier zijn ontvangen en totdat aan de verzoekende Staat kennis is gegeven van de beslissing op dat verzoek, overgaan tot onmiddellijke inbeslagneming van bepaalde voorwerpen, mits de wetgeving van de aangezochte Staat de inbeslagneming toelaat in een geval als dat waarin het verzoek tot strafvervolgning is gedaan.
2. Wanneer een Verdragsluitende Staat aan een andere Verdragsluitende Staat heeft aangekondigd een verzoek tot strafvervolgning tot hem te zullen richten, kan die andere Staat in dringende gevallen op verzoek van de eerstbedoelde Staat overgaan tot inbeslagneming van bepaalde voorwerpen op de in het vorige lid bedoelde voorwaarden. Laatstbedoeld verzoek dient gegevens te behelzen aangaande aard, tijd en plaats van het feit waarvoor strafvervolgning zal worden verzocht, alsmede een beknopte beschrijving van de verdere omstandigheden van de zaak.
3. De inbeslagneming ingevolge de voorgaande leden geschiedt overeenkomstig de wet van de aangezochte Staat en die wet bepaalt in welke gevallen het beslag kan worden opgeheven.
4. Een beslag, uitsluitend gegrond op het tweede lid, eindigt, indien de aangezochte Staat binnen 18 dagen na het beslag niet in het bezit is gekomen van het verzoek tot strafvervolgning en van de stukken bedoeld in artikel 7.

3. L'arrestation opérée en application des alinéas précédents est régie par la loi de l'Etat requis et celle-ci détermine les cas dans lesquels l'inculpé peut être mis en liberté.

4. La détention uniquement fondée sur les alinéas 1 et 2 prend fin:

- a) si le titre de détention ne peut plus être exécuté dans l'Etat requérant;
- b) si, dans le cas visé à l'alinéa 2, l'Etat requis n'a pas reçu la demande de poursuite et les documents visés à l'article 7 dans les 18 jours qui suivent l'arrestation.

Article 14

1. Lorsqu'un Etat contractant a adressé une demande de poursuite à un autre Etat contractant conformément aux dispositions du présent Traité, l'Etat requis peut, dès réception de la demande et du dossier pénal, et jusqu'à ce qu'il ait notifié sa décision sur cette demande à l'Etat requérant, procéder à la saisie immédiate de certains objets à condition que sa législation autorise la saisie dans le cas qui fait l'objet de la demande de poursuite.

2. Lorsqu'un Etat contractant a annoncé à un autre Etat contractant son intention de lui adresser une demande de poursuite, cet autre Etat peut, en cas d'urgence et à la demande du premier Etat, procéder à la saisie de certains objets dans les conditions prévues à l'alinéa précédent. Cette dernière demande doit mentionner l'infraction pour laquelle la poursuite sera demandée, le temps et le lieu où elle a été commise, et contenir un exposé succinct des circonstances de l'affaire.

3. La saisie opérée en application des alinéas précédents est régie par la loi de l'Etat requis et celle-ci détermine les cas dans lesquels la saisie peut être levée.

4. La saisie uniquement fondée sur l'alinéa 2 prend fin si l'Etat requis n'a pas reçu la demande de poursuite et les documents visés à l'article 7 dans les 18 jours qui suivent cette saisie.

HOOFDSTUK IV

Gevolgen van het verzoek tot strafvervolgung en van de inwilliging daarvan, in de verzoekende Staat

Artikel 15

1. Tot de ontvangst van de kennisgeving van de beslissing van de aangezochte Staat op het verzoek tot strafvervolgung kan de strafzaak door de verzoekende Staat noch worden afgedaan noch ter terechtzitting aanhangig worden gemaakt, behalve in geval van intrekking van het verzoek overeenkomstig artikel 4.

2. De verzoekende Staat kan geen enkele daad van vervolging ten aanzien van de verdachte meer verrichten zodra de aangezochte Staat kennis heeft gegeven van de inwilliging van het verzoek tot strafvervolgung. Indien de aangezochte Staat de inwilliging alsnog intrekt overeenkomstig artikel 3, vierde en vijfde lid, herkrijgt de verzoekende Staat het recht tot strafvervolgung met ingang van de dag van kennisgeving van het intrekken van de inwilliging.

3. Wordt het verzoek overeenkomstig het tweede lid van artikel 1 gedaan, dan kan de burgerlijke partij zich zonder kosten uit de strafzaak terugtrekken. De voeging eindigt van rechtswege op het ogenblik waarop kennis wordt gegeven van de inwilliging van het verzoek.

HOOFDSTUK V

Verjaring van het recht tot strafvordering

Artikel 16

1. In de verzoekende Staat wordt de verjaring van het recht tot strafvordering geschorst met ingang van de datum van het overeenkomstig de artikelen 6 en 7 ingediende verzoek tot strafvervolgung tot de dag waarop de verzoekende Staat in de gevallen bedoeld in artikel 15 het recht tot strafvervolgung herkrijgt. Deze schorsing kan echter niet langer duren dan zes maanden.

2. In de aangezochte Staat begint de termijn van verjaring te lopen met ingang van de dag waarop het feit is begaan. De verjaring van het recht tot strafvordering wordt geschorst met ingang van de datum van het verzoek tot strafvervolgung tot aan de datum van de beslissing op dat verzoek. Wanneer in de verzoekende Staat de verjaring vóór de datum van het verzoek tot strafvervolgung gestuit of geschorst is ingevolge een omstandigheid die volgens de wetgeving van de aangezochte Staat hetzelfde rechtsgevolg zou hebben, wordt deze omstandigheid geacht de verjaring in de aangezochte Staat eveneens te hebben gestuit of geschorst.

CHAPITRE IV

Effets dans l'Etat requérant de la demande de poursuite et de l'acceptation de celle-ci

Article 15

1. Jusqu'à la réception de la notification de la décision de l'Etat requis au sujet de la demande de poursuite, l'Etat requérant ne peut statuer sur l'affaire ni la soumettre à la juridiction de jugement, sauf en cas de retrait de la demande conformément à l'article 4.

2. L'Etat requérant ne peut plus procéder à aucun acte de poursuite à l'égard de l'inculpé dès que l'Etat requis notifie qu'il accepte la demande de poursuite. Si, après son acceptation, ce dernier Etat retire celle-ci conformément à l'article 3, alinéas 4 et 5, l'Etat requérant reprend son droit d'exercer la poursuite à partir de la date de la notification du retrait de l'acceptation.

3. Si la demande est faite conformément à l'article 1er, alinéa 2, la partie civile a la possibilité de se désister sans frais. Le désistement s'opère de plein droit au moment de la notification de l'acceptation de la demande.

CHAPITRE V

Prescription de l'action publique

Article 16

1. Dans l'Etat requérant, la prescription de l'action publique est suspendue à partir de la date de la demande de poursuite faite conformément aux articles 6 et 7, jusqu'au jour où, dans les cas prévus à l'article 15, l'Etat requérant reprend son droit d'exercer la poursuite; cette suspension ne peut toutefois se prolonger au-delà de six mois.

2. Dans l'Etat requis, le délai de prescription commence à courir du jour de l'infraction. La prescription de l'action publique est suspendue à partir de la date de la demande de poursuite jusqu'à celle de la décision au sujet de la demande. Lorsque, dans l'Etat requérant, la prescription a été interrompue ou suspendue avant la date de la demande de poursuite en raison d'un acte qui produit pareil effet selon la législation de l'Etat requis, cet acte est considéré comme ayant également interrompu ou suspendu la prescription dans ce dernier Etat.

HOOFDSTUK VI

Strafvervolging in de aangezochte Staat

Artikel 17

1. Door de inwilliging van het verzoek tot strafvervolging wordt de strafwet van de aangezochte Staat toepasselijk op het feit waarop het verzoek betrekking heeft en worden de rechterlijke autoriteiten van die Staat bevoegd volgens hun nationale wet over dat feit te oordelen. Niettemin mag de in die Staat opgelegde straf of maatregel niet zwaarder zijn dan het wettelijk maximum in de verzoekende Staat.

2. Voor de toepassing van de strafwet van de aangezochte Staat wordt een feit, begaan ten aanzien van een tot de openbare dienst van de verzoekende Staat behorende persoon, instelling of zaak, beschouwd als te zijn begaan ten aanzien van een overeenkomstige – tot de openbare dienst van de aangezochte Staat behorende – persoon, instelling of zaak.

3. Indien het feit, ook bij toepassing van het voorgaande lid, niet strafbaar is naar de wet van de aangezochte Staat, maar wel valt onder de omschrijving van een strafbaar feit vermeld op de bij dit Verdrag gevoegde lijst, wordt het gekwalificeerd overeenkomstig de wet van de verzoekende Staat en voor de toepassing van de strafwet van de aangezochte Staat gelijkgesteld met het overeenkomstige, op de lijst vermelde feit dat in die wet is voorzien en strafbaar gesteld.

4. De voorgaande leden van dit artikel zijn niet van toepassing wanneer de inwilliging van het verzoek is ingetrokken overeenkomstig artikel 3, vierde en vijfde lid.

Artikel 18

1. Indien het feit in beide Staten slechts op klachte vervolgbaar is, geldt een klacht, ingediend in de verzoekende Staat, ook als zodanig in de aangezochte Staat. Op intrekking van de klacht is het recht van de verzoekende Staat toepasselijk.

2. Indien het feit alleen in de aangezochte Staat slechts op klachte vervolgbaar is, kan deze Staat bij het ontbreken van een klacht de strafvervolging niettemin instellen, wanneer de tot klacht gerechtigde zich daartegen niet verzet binnen een maand na het ter post bezorgen van de aangetekende brief waarin het openbaar ministerie hem in kennis stelt van het voornemen tot strafvervolging.

Artikel 19

De stukken, betrekking hebbende op door de autoriteiten van de verzoekende Staat verrichte ambtshandelingen terzake van de vervolging en het bijebrengen van bewijsmiddelen, worden, voor

CHAPITRE VI

Poursuite dans l'Etat requis

Article 17

1. L'acceptation de la demande de poursuite rend la loi pénale de l'Etat requis applicable au fait sur lequel porte la demande et confère aux autorités judiciaires de cet Etat compétence pour statuer sur ce fait conformément à leur loi nationale. Toutefois, la peine ou mesure prononcée dans cet Etat ne peut être plus sévère que le maximum légal prévu dans l'Etat requérant.

2. Pour l'application de la loi pénale de l'Etat requis, un fait commis à l'égard d'une personne, d'une institution ou d'une chose de caractère public de l'Etat requérant est considéré comme ayant été commis à l'égard d'une personne, d'une institution ou d'une chose correspondant, dans l'Etat requis, à celle qui est l'objet de l'infraction.

3. Si, nonobstant l'assimilation prévue par l'alinéa précédent, le fait ne constitue pas une infraction selon la loi de l'Etat requis, mais répond à la description d'une infraction figurant sur la liste annexée au présent Traité, il sera qualifié selon la loi de l'Etat requérant et, en ce qui concerne l'application de la loi pénale de l'Etat requis, il sera assimilé à l'infraction correspondante figurant sur la liste et prévue par la loi de cet Etat.

4. Les alinéas précédents ne sont pas applicables lorsque l'acceptation de la demande a été retirée conformément à l'article 3, alinéas 4 et 5.

Article 18

1. Si la poursuite est subordonnée à une plainte dans les deux Etats, la plainte déposée dans l'Etat requérant vaut dans l'Etat requis. Le retrait de cette plainte est régi par la législation de l'Etat requérant.

2. Si la poursuite n'est subordonnée à une plainte que dans l'Etat requis, celui-ci peut l'exercer, même en l'absence de plainte, si la personne habilitée à introduire celle-ci ne s'y est pas opposée dans un délai d'un mois à compter du jour du dépôt à la poste du pli recommandé par lequel le ministère public l'informe de son intention d'exercer la poursuite.

Article 19

Les documents relatifs aux actes de poursuite ou de rassemblement des preuves accomplis par les autorités compétentes de l'Etat requérant sont assimilés, quant à leur force probante aux documents

wat hun bewijskracht betreft, gelijkgesteld met stukken betreffende soortgelijke, door de autoriteiten van de aangezochte Staat verrichte handelingen. In geen geval kan die gelijkstelling echter tot gevolg hebben dat aan deze stukken meer bewijskracht wordt toegekend dan zij in de verzoekende Staat hebben.

HOOFDSTUK VII

Territoriale bevoegdheid

Artikel 20

Behalve de krachtens de nationale wetten territoriaal bevoegde rechters, zijn bevoegd om kennis te nemen van feiten terzake waarvan uit hoofde van dit Verdrag vervolging wordt verzocht, de gerechten van de plaats waar de verdachte

- a) zijn vaste woon- of verblijfplaats heeft,
- b) in hoofdzaak zijn beroep of bedrijf uitoefent,
- c) voor een ander feit wordt vervolgd of een straf of maatregel ondergaat die hem voor een ander feit is opgelegd.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 21

Ter uitvoering van artikel 1, lid 2, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof worden voor de toepassing van hoofdstuk IV van dat Verdrag als gemeenschappelijke rechtsregels de bepalingen van het onderhavige Verdrag en van de Bijlage aangewezen.

Artikel 22

1. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt dit Verdrag alleen voor het Rijk in Europa.

2. De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden kan de toepasselijkheid van dit Verdrag uitbreiden tot Suriname en de Nederlandse Antillen door middel van een verklaring, gericht aan de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die daarvan onmiddellijk kennis geeft aan de beide andere Regeringen. Deze verklaring wordt van kracht op de eerste dag van de tweede maand, volgende op de datum waarop de Secretaris-Generaal haar heeft ontvangen.

relatifs aux actes de même nature accomplis par les autorités de l'Etat requis. Toutefois, cette assimilation ne peut avoir pour effet de donner à ces documents une force probante supérieure à celle qu'ils ont dans l'Etat requérant.

CHAPITRE VII

Compétence territoriale

Article 20

En dehors des juridictions territorialement compétentes en vertu des lois nationales, sont compétentes pour connaître des infractions dont la poursuite est demandée en vertu du présent Traité, les tribunaux du lieu où l'inculpé

- a) a sa résidence,
- b) exerce son activité professionnelle principale,
- c) est poursuivi pour un autre fait ou subit une peine ou mesure prononcée pour un autre fait.

CHAPITRE VIII

Dispositions finales

Article 21

En exécution de l'article premier, alinéa 2, du Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux, sont désignées comme règles juridiques communes pour l'application du chapitre IV dudit Traité, les dispositions du présent Traité et de son Annexe.

Article 22

1. En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, le présent Traité ne s'appliquera qu'au territoire situé en Europe.

2. Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas pourra étendre l'application du présent Traité au Surinam et aux Antilles néerlandaises par une déclaration adressée au Secrétaire général de l'Union économique Benelux, qui en informera immédiatement les deux autres Gouvernements. Cette déclaration produira son effet le premier jour du deuxième mois qui suivra la date à laquelle le Secrétaire général l'aura reçue.

Artikel 23

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen worden neergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die de Regeringen kennis geeft van de neerlegging van die akte.

2. Het Verdrag zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand, volgende op de datum van neerlegging van de tweede akte van bekrachtiging.

3. Ten aanzien van de derde Staat die overgaat tot neerlegging van zijn akte van bekrachtiging, zal het Verdrag in werking treden op de eerste dag van de tweede maand, volgende op de datum van neerlegging van die akte.

Artikel 24

In geval van wijziging van de wettelijke voorschriften van een der Verdragsluitende Staten betreffende feiten vermeld in de eerste kolom van de bij dit Verdrag gevoegde lijst, wordt de verwijzing, welke in de lijst is opgenomen met het oog op de vaststelling van het overeenkomstige feit, voor zover nodig aangepast bij beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie. De beschikking wordt ten minste tien dagen voor de dag waarop zij in werking treedt door de Verdragsluitende Staten bekendgemaakt op dezelfde wijze als het Verdrag.

Artikel 25

1. Dit Verdrag kan, na overleg tussen de drie Regeringen, te allen tijde door elk van de Verdragsluitende Staten worden opgezegd na het einde van een termijn van twee jaar te rekenen van de datum van zijn inwerkingtreding af.

2. Opzegging geschiedt door middel van een kennisgeving gericht aan de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die daarvan onmiddellijk mededeling doet aan de Regering van de beide andere Staten. De opzegging wordt van kracht op de eerste dag van de zesde maand volgende op de datum waarop de Secretaris-Generaal de kennisgeving van opzegging heeft ontvangen.

3. De opzegging geldt slechts ten aanzien van de Verdragsluitende Staat die haar heeft gedaan.

4. Opzegging door het Koninkrijk der Nederlanden kan beperkt worden tot de gebieden of tot een van de gebieden, bedoeld in artikel 22, lid 2.

Artikel 26

1. Ieder der drie Regeringen kan, na het einde van de in artikel 25, lid 1, genoemde termijn een nauwkeurig geformuleerd voorstel tot wijziging van een of meer artikelen van het Verdrag of van de

Article 23

1. Le présent Traité sera ratifié. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Union économique Benelux qui informera les Gouvernements du dépôt de ces instruments.

2. Il entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suivra la date du dépôt du deuxième instrument de ratification.

3. A l'égard du troisième Etat qui procédera au dépôt de son instrument de ratification, il entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suivra la date du dépôt de cet instrument.

Article 24

En cas de modification des dispositions légales d'un des Etats contractants relatives aux faits mentionnés dans la première colonne de la liste annexée au présent Traité, la référence faite à ces dispositions pour la détermination du fait correspondant est, pour autant que ce soit nécessaire, adaptée par décision du Comité de Ministres de l'Union économique Benelux. Cette décision est publiée par les Etats contractants au moins dix jours avant son entrée en vigueur, de la même manière que le Traité.

Article 25

1. Le présent Traité pourra, après consultation entre les trois Gouvernements, être dénoncé à tout moment par chacun des Etats contractants après l'expiration d'un délai de deux ans à compter de la date de son entrée en vigueur.

2. La dénonciation s'effectuera par une notification adressée au Secrétaire général de l'Union économique Benelux qui en informera immédiatement les Gouvernements des deux autres Etats. Elle produira son effet le premier jour du sixième mois qui suivra la date à laquelle le Secrétaire général aura reçu la notification de dénonciation.

3. La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard de l'Etat contractant qui l'aura notifiée.

4. La dénonciation par le Royaume des Pays-Bas pourra se limiter aux territoires ou à un des territoires mentionnés à l'article 22, alinéa 2.

Article 26

1. Chacun des trois Gouvernements pourra, après l'expiration du délai fixé à l'article 25, alinéa 1, formuler une proposition précise de modification d'un ou de plusieurs articles du Traité ou de son

Bijlage doen; dit voorstel zal op dezelfde wijze als een opzegging ter kennis van de beide andere Regeringen worden gebracht. In dat geval zullen de drie Regeringen trachten tot overeenstemming te komen.

2. Indien een jaar na de datum van kennisgeving aan de beide andere Regeringen geen overeenstemming is bereikt, kan de Regering die het voorstel heeft gedaan haar wetgeving in de voorgestelde zin wijzigen. De wijziging wordt op dezelfde wijze als het voorstel ter kennis van de beide andere Regeringen gebracht.

In dat geval is geen der beide andere Staten langer gebonden door de bepaling die het voorwerp was van het voorstel tot wijziging. Zelfs kan elk van de Verdragsluitende Staten het Verdrag opzeggen overeenkomstig artikel 25, lid 2. De opzegging zal van kracht worden op de eerste dag van de derde maand volgende op de datum waarop de Secretaris-Generaal de kennisgeving van opzegging heeft ontvangen. Artikel 25, lid 3, is op deze opzegging van toepassing.

Artikel 27

Indien een der drie Staten na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag partij wenst te worden bij een Overeenkomst waarin bepalingen voorkomen welke afwijken van het onderhavige Verdrag, is artikel 26 van overeenkomstige toepassing.

TEN BLIJKE WAARVAN de Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

GEDAAN te Brussel, op 11 mei 1974, in drie exemplaren, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België,

(w.g.) H. VANDERPOORTEN

Voor het Groothertogdom Luxemburg,

(w.g.) E. SCHAUS

Voor het Koninkrijk der Nederlanden,

(w.g.) VAN AGT

Annexe; cette communication se fera aux deux autres Gouvernements de la même manière qu'une dénonciation. Les trois Gouvernements s'efforceront, dans ce cas, d'arriver à un accord.

2. Si, un an après la date de la communication faite aux deux autres Gouvernements, aucun accord n'est intervenu, le Gouvernement qui a fait la proposition pourra modifier sa législation dans le sens proposé. La modification sera portée à la connaissance des deux autres Gouvernements de la même manière que la proposition.

Dans ce cas, aucun des deux autres Etats ne sera plus lié par la disposition qui a fait l'objet de la proposition de modification. Chacun des Etats contractants pourra même dénoncer le Traité conformément à l'article 25, alinéa 2. La dénonciation sortira son effet le premier jour du troisième mois qui suivra la date à laquelle le Secrétaire général aura reçu la notification de dénonciation. L'article 25, alinéa 3, est applicable à cette dénonciation.

Article 27

Si, après la date d'entrée en vigueur du présent Traité, un des Etats signataires désire devenir partie à une Convention qui contient des dispositions dérogatoires au présent Traité, il sera fait application de l'article 26.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires ont signé le présent Traité et l'ont revêtu de leur sceau.

FAIT à Bruxelles, le 11 mai 1974, en trois exemplaires, en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique,

(s.) H. VANDERPOORTEN

Pour le Grand-Duché de Luxembourg,

(s.) E. SCHAUS

Pour le Royaume des Pays-Bas,

(s.) VAN AGT.

Feiten strafbaar volgens de wet van de verzoekende Staat en bestaande uit het niet opvolgen van de voorschriften inzake:

Worden in de aangezochte Staat gelijkgesteld met overeenkomstige feiten strafbaar krachtens de volgende bepalingen:

Faits punissables selon la loi de l'Etat requérant et consistant en des infractions aux dispositions concernant:

Sont assimilés dans l'Etat requis aux faits correspondants punis par les dispositions suivantes:

I. Wegverkeer

België — Belgique

Nederland — Pays-Bas

Luxemburg — Luxembourg

I. Circulation routière

a. De documenten welke nodig zijn om van een voertuig gebruik te maken of te doen maken

Artikel 30 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968

Artikel 35, lid 5, van de Wegenverkeerswet

Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»

a. Les documents imposés pour conduire ou laisser conduire un véhicule

Article 30 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968

Article 35, al. 5, de la «Wegenverkeerswet»

Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques

b. Het besturen van een voertuig na zodanig gebruik van alcoholhoudende drank, dat het alcoholgehalte van het bloed hoger is dan wettelijk toegestaan

Artikel 34 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968

Artikel 35, lid 1, van de Wegenverkeerswet

Artikel 12 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»

b. La conduite d'un véhicule après absorption de boissons alcooliques en quantité telle que le taux d'alcool dans le sang est supérieur à celui légalement admis	Article 34 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 35, al. 1er, de la «Wegenverkeerswet»	Article 12 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
c. De verplichting medewerking verlenen aan een onderzoek van uitgedemde lucht of zich te onderwerpen aan een bloedonderzoek	Artikel 34 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 35, lid 6, van de Wegenverkeerswet of artikel 35, lid 1, van die wet	Artikel 12 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»
c. L'obligation de se prêter à l'épreuve respiratoire ou de se soumettre à la prise de sang	Article 34 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 35, al. 6, de la «Wegenverkeerswet» ou l'article 35, al. 1er, de cette loi	Article 12 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
d. Het besturen van een voertuig in strijd met een door een daartoe bevoegd ambtenaar opgelegd rijverbod	Artikel 34 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 35, lid 1, van de Wegenverkeerswet	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»
d. La conduite d'un véhicule en infraction à une interdiction de conduire imposée par un agent qualifié	Article 34 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 35, al. 1er, de la «Wegenverkeerswet»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
e. De minimum- en maximum-snelheid van voertuigen	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 139 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»

I. Wegverkeer	België — Belgique	Nederland — Pays-Bas	Luxemburg — Luxembourg
I. Circulation routière			
c. Les vitesses minima et maxima imposées aux véhicules	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 139 du «Reglement verkeersregels en verkeerstekens»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
f. De plaats van rijdende voertuigen en hun rijrichting, het inhalen of passeren van andere voertuigen in dezelfde danwel in tegengestelde rijrichting, het veranderen van rijrichting en het oversteken van spoor- en tramwegovergangen	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 139 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»
f. La place des véhicules en mouvement, le sens de leur marche, le dépassement, le croisement ou le contournement d'autres véhicules, le changement de direction et le franchissement des passages à niveau et des traversées de voies ferrées	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 139 du «Reglement verkeersregels en verkeerstekens»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
g. De voorrang op kruisingen en het invoegen in het verkeer	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 139 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»

g. Les règles de priorité aux carrefours et les manœuvres d'entrée en circulation	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 139 du «Reglement verkeersregels en verkeers-tekens»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
h. De voorrang van bepaalde voertuigen en rijdende colonnes	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 139 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»
h. La priorité reconnue à certains véhicules et convois	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 139 du «Reglement verkeersregels en verkeers-tekens»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
i. Verkeerslichten en -tekens en andere, door het bevoegde gezag gegeven aanwijzingen aan weggebruikers	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 139 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»
i. La signalisation routière et les injonctions de l'autorité adressées aux usagers	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 139 du «Reglement verkeersregels en verkeers-tekens»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
j. Het tot stilstand brengen, stationeren en parkeren van voertuigen	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 139 van het Reglement verkeersregels en verkeers-tekens	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»

I. Wegverkeer I. Circulation routière	België — Belgique	Nederland — Pays-Bas	Luxemburg — Luxembourg
j. Les règles concernant l'arrêt, le stationnement et le parage des véhicules	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 139 du «Reglement verkeersregels en verkeersstekens»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
k. De voorzieningen die ten behoeve van hun veiligheid aan bepaalde categorieën weggebruikers zijn opgelegd	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 139 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»
k. Les dispositifs rendus obligatoires en vue d'assurer la sécurité de certaines catégories d'usagers de la voie publique	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 139 du «Reglement verkeersregels en verkeersstekens»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques
l. De technische uitrusting en de veiligheidsvoorzieningen waaraan voertuigen en hun lading moeten voldoen	Artikel 29 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968	Artikel 124 van het Wegenverkeersreglement	Artikel 7 van de wet van 14 februari 1955 «concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques»
l. Les conditions techniques et de sécurité auxquelles doivent répondre les véhicules et leur chargement	Article 29 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968	Article 124 du «Wegenverkeersreglement»	Article 7 de la loi du 14 février 1955 concernant la réglementation de la circulation sur toutes les voies publiques

Feiten strafbaar volgens de wet van de verzoekende Staat en bestaande uit overtredingen van:

Faits punissables selon la loi de l'Etat requérant et consistant en des infractions à:

Worden in de aangezochte Staat gelijkgesteld met overeenkomstige feiten strafbaar krachtens de volgende bepalingen:

Sont assimilés dans l'Etat requis aux faits correspondants punis par les dispositions suivantes:

II. Visserij

België — Belgique

Nederland — Pays-Bas

Luxemburg — Luxembourg

II. Pêche

a. Het verbod tot het uitoefenen van de visserij zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste vergunning of akte

Artikelen 7 of 23 van de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954

Artikel 56 van de Visserijwet 1963

Artikelen 44 of 45 van de wet van 21 maart 1947 «concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes»

a. L'interdiction de pêcher sans être en possession de l'autorisation ou du permis requis

Articles 7 ou 23 de la loi sur la pêche fluviale du 1er juillet 1954

Article 56 de la «Visserijwet 1963»

Articles 44 ou 45 de la loi du 21 mars 1947 concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes

b. Het verbod tot het uitoefenen van de visserij in bepaalde waterlopen, op bepaalde plaatsen of gedurende bepaalde tijdvakken

Artikel 13 van de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954

Artikel 56 van de Visserijwet 1963

Artikel 45 van de wet van 21 maart 1947 «concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes»

b. L'interdiction de pêcher dans des cours d'eau déterminés, à des endroits déterminés ou pendant un temps déterminé

Article 13 de la loi sur la pêche fluviale du 1er juillet 1954

Article 56 de la «Visserijwet 1963»

Article 45 de la loi du 21 mars 1947 concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes

II. Visserij II. Pêche	België — Belgique	Nederland — Pays-Bas	Luxemburg — Luxembourg
c. Het verbod tot het gebruik van ongeoorloofd vistuig of enig ander middel voor het vangen, bedwelmen of doden van vis of schaaldieren	Artikelen 13 of 22 van de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954	Artikel 56 van de Visserijwet 1963	Artikelen 45 of 46 van de wet van 21 maart 1947 «concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes»
c. L'interdiction d'employer un instrument, engin ou procédé non autorisé en vue de capturer des poissons ou crustacés, ou de se servir d'un produit susceptible de les enivrer ou de les faire périr	Articles 13 ou 22 de la loi sur la pêche fluviale du 1er juillet 1954	Article 56 de la «Visserijwet 1963»	Articles 45 ou 46 de la loi du 21 mars 1947 concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes
d. Het verbod tot het vervoeren, voorhanden hebben of verkopen van vis beneden de vereiste maat, danwel van vis gevangen in strijd met het verbod vermeld in de rubrieken b. en c.	Artikelen 15 of 16 van de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954	Artikel 56 van de Visserijwet 1963	Artikelen 44 of 45 van de wet van 21 maart 1947 «concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes»
d. L'interdiction de transporter, détenir ou vendre des poissons n'ayant pas les dimensions requises ou ayant été pêchés en dépit des interdictions mentionnées aux rubriques b. et c.	Articles 15 ou 16 de la loi sur la pêche fluviale du 1er juillet 1954	Article 56 de la «Visserijwet 1963»	Articles 44 ou 45 de la loi du 21 mars 1947 concernant le régime de la pêche dans les eaux indigènes

Feiten strafbaar volgens de wet van de verzoekende Staat en bestaande uit overtredingen van:

Faits punissables selon la loi de l'Etat requérant et consistant en des infractions à:

Worden in de aangezochte Staat gelijkgesteld met overeenkomstige feiten strafbaar krachtens de volgende bepalingen:

Sont assimilés dans l'Etat requis aux faits correspondants punis par les dispositions suivantes:

III. Jacht- en vogelbescherming

België — Belgique

Nederland — Pays-Bas

Luxemburg - Luxembourg

III. Chasse et protection des oiseaux

a. Het verbod tot het uitoefenen van de jacht op wild en het vangen of doden van vogels zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste vergunning of akte

Artikelen 4 of 14 van de Jachtwet van 28 februari 1882

Artikel 70 van de Jachtwet of artikel 28 van de Vogelwet 1936

Artikelen 15, 16, 17 of 19 van de wet van 19 mei 1885 «sur la chasse»

a. A l'interdiction de chasser le gibier et de capturer ou de tuer des oiseaux sans être en possession de l'autorisation ou du permis requis

Articles 4 ou 14 de la loi sur la chasse du 28 février 1882

Article 70 de la «Jachtwet» ou article 28 de la «Vogelwet 1936»

Articles 15, 16, 17 ou 19 de la loi du 19 mai 1885 sur la chasse

b. Het verbod tot het uitoefenen van de jacht op wild en het vangen of doden van vogels op bepaalde plaatsen en tijden danwel onder bepaalde weersomstandigheden

Artikelen 2, 3 of 6 van de Jachtwet van 28 februari 1882

Artikel 70 van de Jachtwet of artikel 28 van de Vogelwet 1936

Artikelen 16 of 17 van de wet van 19 mei 1885 «sur la chasse»

III. Jacht- en vogelbescherming	België — Belgique	Nederland — Pays-Bas	Luxemburg — Luxembourg
III. Chasse et protection des oiseaux			
b. A l'interdiction de chasser le gibier et de capturer ou de tuer des oiseaux à des endroits déterminés, pendant un temps déterminé ou en raison de certaines circonstances climatiques	Articles 2, 3 ou 6 de la loi sur la chasse du 28 février 1882	Article 70 de la «Jachtwet» ou article 28 de la «Vogelwet 1936»	Articles 16 ou 17 de la loi du 19 mai 1885 sur la chasse
c. De bepalingen inzake de bescherming van wild of vogels, alsmede van hun jongen of eieren	Artikelen 7 of 31 van de Jachtwet van 28 februari 1882	Artikel 70 van de Jachtwet of artikel 28 van de Vogelwet 1936	Artikelen 14 of 16 van de wet van 19 mei 1885 «sur la chasse» of artikel 9 van de wet van 24 februari 1928 «concernant la protection des oiseaux»
c. Aux dispositions relatives à la protection du gibier ou des oiseaux, ainsi que de leurs couvées ou œufs	Articles 7 ou 31 de la loi sur la chasse du 28 février 1882	Article 70 de la «Jachtwet» ou article 28 de la «Vogelwet 1936»	Articles 14 ou 16 de la loi du 19 mai 1885 sur la chasse ou article 9 de la loi du 24 février 1928 concernant la protection des oiseaux
d. Het verbod tot het uitoefenen van de jacht op wild en het vangen of doden van vogels met daartoe niet geoorloofde wapens, munitie, middelen of tuigen, danwel op een andere ongeoorloofde wijze	Artikel 20 van de Jachtwet van 28 februari 1882	Artikel 70 van de Jachtwet of artikel 28 van de Vogelwet 1936	Artikelen 14, 16 of 17 van de wet van 19 mei 1885 «sur la chasse» of artikel 9 van de wet van 24 februari 1928 «concernant la protection des oiseaux»

d. A l'interdiction de chasser le gibier et de capturer ou de tuer des oiseaux au moyen d'armes, munitions, projectiles, engins, dispositifs, procédés et modes de chasse ou de capture non autorisés à cet effet

Article 20 de la loi sur la chasse du 28 février 1882

Article 70 de la «Jachtwet» ou article 28 de la «Vogelwet 1936»

Articles 14, 16 ou 17 de la loi du 19 mai 1885 sur la chasse ou article 9 de la loi du 24 février 1928 concernant la protection des oiseaux

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 60, tweede lid, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 23, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 23, tweede lid, in werking treden op de eerste dag van de tweede maand, volgende op de datum van nederlegging van de tweede akte van bekrachtiging.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het Verdrag ingevolge artikel 22 voorshands alleen voor Nederland gelden.

J. GEGEVENS

Van het op 27 juni 1962 te Brussel tot stand gekomen Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken, naar welk Verdrag in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1962, 97; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1967, 183.

Van het op 26 september 1968 te Brussel tot stand gekomen Verdrag inzake de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in strafzaken, naar welk Verdrag in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1969, 9.

Van het op 3 februari 1958 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot instelling van de Benelux Economische Unie, welke onder meer in artikel 10 van het onderhavige Verdrag wordt genoemd, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1958, 18; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 76.

Van het op 31 maart 1965 te Brussel tot stand gekomen Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, naar welk Hof in artikel 21 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1965, 71; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 173.

In het kader van de Raad van Europa is op het terrein van het onderhavige Verdrag reeds eerder tot stand gekomen: het Europees Verdrag betreffende de overdracht van strafvervolgning; Straatsburg, 15 mei 1972 (tekst en vertaling in *Trb.* 1973, 84).

Uitgegeven de *derde* oktober 1974.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. M. DEN UYL.